

Uchwała Nr 93/16
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 21 czerwca 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Marszałka Województwa Mazowieckiego

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486) oraz art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) – uchwala się, co następuje:

§ 1.

Skargę pani H. T. G. z dnia 13 kwietnia 2016 r. na działalność Marszałka Województwa Mazowieckiego uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu skarżącej.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodnicząca Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Wiesława Krawczyk

Uzasadnienie

W dniu 13 kwietnia 2016 roku do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Mazowieckiego wpłynęła skarga pani H. T. G. (zwanej dalej „Skarżącą”) na działalność Marszałka Województwa Mazowieckiego (zwanego dalej „Marszałkiem”).

W skardze tej sformułowany został zarzut zaniechania przez Marszałka, jako organu ochrony środowiska wymienionego w art. 376 pkt 2b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska oraz niewszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia obowiązku na MPK PURE HOME Sp. z o.o. Spółka Komandytowa obowiązku przywrócenia, do stanu właściwego, środowiska na wysypisku w miejscowości Kotuń.

Zgodnie z Uchwałą Nr 88/15 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 8 września 2015 roku w sprawie trybu rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności Marszałka Województwa Mazowieckiego oraz Zarządu Województwa Mazowieckiego skarga została przekazana Marszałkowi, celem ustosunkowania się, a następnie wraz ze stanowiskiem Marszałka z dnia 16 maja 2016 roku przekazana do Komisji Prawa, Samorządu, Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

Komisja zapoznała się ze sprawą na posiedzeniu w dniu 13 czerwca 2016 roku. Z informacji przekazanych przez Marszałka na ręce Przewodniczącego Sejmiku w wyniku analizy stanu prawnego oraz dokumentów załączonych przez Skarżącą, bądź przekazanych do Urzędu przez inne organy (w tym zarządzenia pokontrolnego Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, Delegatura w Mińsku Mazowieckim z dnia 1 kwietnia 2015 roku wstrzymującego użytkowanie instalacji do składowania odpadów w związku z brakiem pozwolenia zintegrowanego, pisma Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 10 lipca 2015 roku stanowiącego odpowiedź na prośbę o przeprowadzenie kontroli na składowisku, ustaleń z kontroli Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska przeprowadzonych na składowisku w miesiącach luty – marzec 2015 roku oraz maj – czerwiec 2015 roku, a także decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Siedlcach z dnia 16 lipca 2015 roku) stwierdzono brak podstaw do wszczęcia przez Marszałka postępowania w trybie art. 362 ustawy Prawo ochrony środowiska, tj. do przywrócenia środowiska gruntowo-wodnego do stanu właściwego. Stan środowiska gruntowo-wodny składowiska w Kotuniu nie odbiega od normy. Analizy próbek gleby nie wykazały przekroczenia dopuszczalnych wartości stężeń badanych substancji, określonych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 roku w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi. Analizy odcieków ze składowiska wykazały w próbce pobranej z pachwiny składowiska przekroczenie dopuszczalnej wartości sumy WWA (wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne), jednakże reszta parametrów i próbek pobranych odcieków (w tym ze studzienki) nie przekroczyła wartości określonych w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 roku w sprawie sposobu realizacji obowiązku dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzenia ścieków do urządzeń kanalizacyjnych. Ocieki powstające na składowisku gromadzone są w szczelnym zbiorniku na ocieki, a po uzyskaniu odpowiedniej ilości przekazywane są do oczyszczalni ścieków, w związku z tym nie stanowią zagrożenia dla stanu środowiska gruntowo-wodnego. Analizy stanu wód podziemnych wykazały, że wody, w których stwierdzono wartość ogólnego węgla organicznego charakterystyczną dla słabego stanu wód podziemnych, napływają na teren składowiska, natomiast w reszcie piezometrów znajdujących się na odpływie ze składowiska, wody odpowiadały dobremu stanowi wód podziemnych.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 roku w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 85) wartość ogólnego węgla organicznego wskazana tylko przy jednym piezometrze, zlokalizowanym na napływie wód podziemnych na teren składowiska, w zasadzie nie daje podstaw do stwierdzenia negatywnego oddziaływania na środowisko. Stan wód podziemnych znajdujących się w okolicy składowiska nie jest zagrożony skażeniem – wynika

to z badań próbek wody pobranej ze Stacji Uzdatniania Wody oddalonej o 1300 metrów od składowania odpadów. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny po przeprowadzeniu badań próbek wody z ww. ujęcia nie stwierdził wpływu składowiska odpadów komunalnych w Kotuniu na jakość wody ze Stacji Uzdatniania Wody w Kotuniu, a pobrane próbki wody spełniały wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 13 listopada 2015 roku w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożywania przez ludzi (Dz. U. z 2015 r. poz. 1989). Mając na uwadze wyniki ww. analiz oraz kontroli składowiska, przeprowadzonych w 2015 roku przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, stwierdzono, że w przedmiotowym przypadku nie zachodzą przesłanki do wydawania decyzji nakazującej wydobyć odpady, które zostały złożone na składowisku odpadów w Kotuniu po terminie obowiązywania decyzji Starosty Siedleckiego, tj. po 31 grudnia 2014 roku (od dnia 9 marca 2015 roku spółka zaprzestała dowożenia odpadów na składowisko). Wydobyć ze składowiska odpadów, które zostały tam złożone w okresie od stycznia do marca 2015 roku, mogłoby doprowadzić do zintensyfikowania oddziaływania składowiska, skutkując wzrostem zagrożenia dla środowiska.

Jednocześnie podkreślić należy, że wszczęcie – przez organ ochrony środowiska – postępowania, o które wniosła Skarżąca (kończącego się wydaniem decyzji określonej w art. 362 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo ochrony środowiska), zgodnie z art. 375 przywołanej ustawy następuje z urzędu, o ile zajądą ku temu przesłanki, tj. stwierdzone zostanie negatywne oddziaływanie na środowisko. W omawianej sprawie Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nie stwierdził negatywnego oddziaływania na środowisko, a zatem nie wystąpiły przesłanki do wszczęcia przez Marszałka postępowania, o które wniosła Skarżąca.

W świetle powyższych ustaleń skargę pani H. T. G. z dnia 13 kwietnia 2016 roku na działalność Marszałka Województwa Mazowieckiego uznaje się za bezzasadną.